

A Messiás Jézus lelepleződése

A Messiás Jézus lelepleződése, amit adott neki az Isten, *hogy* megmutassa az ő rabszolgáinak azokat, *amiknek* szükséges megtörténniük gyorsan; és megjelentette, *miután* elküldte az ő angyalán keresztül az ő rabszolgájának, Jánosnak: aki tanúskodott az Isten Kinyilatkoztatásáról és a Messiás Jézus tanúságtételéről, illetve arról, *amit* csak látott.

Áldott az *isteni* szóvivői közlés Kinyilatkoztatásait olvasó és a hallgatók, és az abban megírottak megőrzői, mert az *alkalmas* idő közel.

János a hét kihívott *közösségnek*, melyek Ázsiában *vannak*: kegyelem nektek és békesség attól, *aki a jelenvaló* és az elmúlt és az eljövendő; és a hét szellemtől, melyek az ő trónja előtt vannak; és a Messiás Jézustól, *aki a hitelesen* hűséges tanú, az elsőszülött a halottak közül és a föld királyainak fejedelme. Annak, *aki* szeretett minket és megmosott a mi bűneinkből az ő vérében, és tett minket királyokká és papokká az Istennek és *az ő* Édesapjának: neki *legyen* a dicsőség és az *uralkodói* hatalom örökkön örökké! Ámen!

Figyelj! Eljön a felhőkkel és meg fogja látni őt minden szem, és akik őt átszúrták, és megszakadva fognak sírni felette a föld néptörzsei mind. Igen, ámen!

„Én vagyok az A és a Zs¹, kezdet és vég”, *leszögezve* mondja az Úr, „a *jelenvaló* és az elmúlt és az eljövendő: a mindenható.”

Én, János, *aki* a ti testvéretek és részestársatok is *vagyok* a szorongattatásokban és a Messiás Jézus Királyságában és *hátrányt elviselő* kitartásában: a Patmosznak hívott szigetre kerültem, az Isten Kinyilatkoztatása miatt és a Messiás Jézus tanúságtétele miatt.

Szellemben kerültem az úri napon, és hallottam magam mögött egy nagy hangot, mint *erélyesen ezt* mondó trombitaszóét: „Én vagyok az A és a Zs, az első és az utolsó.” És: „Amit látsz, írd meg egy kis könyvtekercsben, és küldd el az ázsiai kihívott *közösségeknek*: Efeszoszba és Szmürnába és Pergamoszba és Thüateirába és Szárdeiszba és Filadelfeiába és Laodiceiába!²”

És megfordultam, hogy lássam a hangot, amely beszélt velem, és *amint* megfordultam, megláttam hét arany gyertyatartót. És a hét gyertyatartó között ember fiához hasonlót, felöltözve bokáig érő ruhába és körülövezve a mellénél

1 Az A és a Zs: a görög τὸ Α καὶ τὸ Ω (e.: „to A kai to Ó”) kifejezés a görög abc első és utolsó betűjét tartalmazza. Míg a hagyományos fordítások a betűket a nevük szerint írják át (alfa, omega), ebben a fordításban a logikát adjuk át a magyar abc első és utolsó betűjével (A és Zs). János használhatta volna a héber abc első és utolsó betűjét is (alef és táv), de görög közönségnek írt.

2 Ázsiai kihívott közösségek: térkép:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/40/Seven_churches_of_asia-hu.svg

aranyövvel. Az ő feje pedig és a haja fehér, mintegy fehér gyapjú, mint a hó; és az ő szemei, mint tűznek lángja; és az ő lábai hasonlók *egyfajta* fenyőtömjén színű rézhez, mintha kemencében tüzesedtek volna; és az ő hangja, mint sok vizek hangja. *Ezalatt* az ő jobb kezében volt hét csillag, és az ő szájából egy kétélű éles kard jött ki; és az ő arca *olyan volt*, mint ahogy a nap tündöklök az ő erejében.

És amikor láttam őt, leestem az ő lábaihoz, mint egy halott. Akkor rám tette az ő jobb kezét, *ahogy leszögezve* mondta nekem:

„Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó és az élő. És halottá váltam, és figyelj: élő vagyok, örökkön örökké, ámen! És nálam vannak az alvilág és a halál kulcsai. Írd meg, amiket látsz és amik vannak és amik megtörténni készülnek ezek után, a hét csillag titkát, amiket láttál az én jobb kezemen, és a hét arany gyertyatartót! A hét csillag a hét kihívott *közösség* angyalai; és a hét gyertyatartó, amit láttál, hét kihívott *közösség*.

Az efeszosi³ kihívott *közösség* angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* a hét csillagot az ő jobb kezében tartó, a hét arany gyertyatartó között körüljáró: tudok a te cselekedeteidről és a te fáradozásodról, és a te *hátrányt elviselő* kitartásodról, és hogy nem vagy képes elhordozni a rosszakat, és próbáltattad a *magukat* apostolként beállítokat, és nem *azok*, és találtad őket hazugoknak; és *terhet* hordoztál és van *hátrányt elviselő* kitartásod; és az én nevem miatt fáradoztál és nem fáradtál el. De van *kifogásom* ellened, mivelhogy a te első *önzetlen* szeretetedet elhagytad. Emlékezz tehát, honnan estél ki, és tarts bűnbánatot, és tedd az első cselekedeteket! Ha pedig nem: eljövök hozzád gyorsan, és ki fogom mozdítani a te gyertyatartódat annak a helyéből, ha nem tartasz bűnbánatot. De ez megvan nálad, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amiket én is gyűlölök. Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott *közösségeknek*! Aki győzedelmeskedik, annak adok majd enni az élet fájáról, ami az Isten Gyönyörkertjének közepén van.«

És a szmürnai⁴ kihívott *közösség* angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* az első és az utolsó, aki halottá vált és feléledt: tudok a te cselekedeteidről és a nyomorúságodról és a szegénységedről (pedig gazdag vagy), és a gyalázkodásáról a magukat zsidóknak mondóknak (nem is azok, hanem a Sátán gyülekezete). Semmit se félj azoktól, amiket készülsz elszenvetni! Figyelj, a Szétdobáló közületek *egyesekeket* börtönbe készül hajítani, hogy próbáztatva lehessetek *általa*, és nyomorúságotok lesz tíz napon. Válg *hiteles hívóként* hűségessé, és neked adom az élet *győzelmi* koszorúját. Akinek van füle, hallja

3 *Efeszosz*: kisázsiai tengerparti város, Iónia fővárosa. A közeli Artemisz-templomról volt híres, a világ 7 csodájának egyikéről. De volt itt könyvtár és egy 25 000 fő befogadására alkalmas színház is. A név jelentése: 'megengedett'.

4 *Szmürna*: ión város az Égei-tengernél, Efeszosztól 40 km-re északra (a modern város neve Izmir). Kedvező kikötőviszonyai, könnyen védhetősége és jó belvízi összeköttetései miatt kiemelkedővé vált. A név jelentése: 'mirha', amit a halottak balzsamozására használtak.

meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott közösségeknek! A győzedelmeskedő semmiképp sem károsodhat a második haláltól.«

És a Pergamoszban⁵ lévő kihívott közösség angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* a kétélű éles karddal rendelkező: tudok a te cselekedeteidről és *hogy* hol laksz (ahol a Sátán trónja van), és *hogy* ragaszkodsz az én nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet *azokban* a napokban sem, amikor Antipász, az én *hiteles hívóként* hű tanúm *élt*, akit megöltek nálatok, ahol lakik a Sátán. Csakhogy van ellened egy kevés *kifogásom*: mivelhogy vannak nálad ott Bálám tanításához ragaszkodók, aki a Bálák *szellemiségében* tanított buktatót hájítani Izrael fiai elé, hogy bálványáldozatokat egyenek és paráználkodjanak. Ily módon vannak nálad is a nikolaiták tanításához ragaszkodók, amit gyűlölök. Tarts bűnbánatot! Ha pedig nem, eljövök hozzád gyorsan, és harcolni fogok velük a szám kardjával! Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott közösségeknek! Aki győzedelmeskedik, annak adok majd enni az elrejtett mannából, és adok majd annak egy fehér kavicsot, és a kavicsra egy új nevet felírva, amit senki *sem* ismer, hacsaknem az átvevő.«

És a Thüateirában⁶ lévő kihívott közösség angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* az Isten Fia, akinek *úgy* vannak az ő szemei, mint tűznek lángja, és az ő lábai hasonlóak *egyfajta* fenyőtömjén *színű* rézhez: tudok a te cselekedeteidről és az *önzetlen* szeretetedről és a segédkezésedről és a hitedről és a te *hátrányt elviselő* kitartásodról, és a te utolsó, az elsőknél több cselekedeteidről is. Csakhogy van ellened egy kevés *kifogásom*: mivelhogy hagyod az asszonyt, a magát *leszögezve isteni* szóvivőnek mondó Jezábelt, *hogy* tanítson és eltévelyítse *az* én rabszolgáimat, *hogy* paráználkodjanak és bálványáldozatokat egyenek. És adtam neki egy időszakot, hogy bűnbánatot tartva *kijöhessen* az ő paráznaságából, és nem tartott bűnbánatot. Figyelj, én hajítom őt hordágyba, és a vele házasságtörőket nagy nyomorúságba, *abban az esetben*, ha nem *jönnek ki* bűnbánatot tartva az ő cselekedeteikből. És az ő utódait meg fogom ölni halállal, és meg fogják ismerni a kihívottak *közösségei* mind, hogy én vagyok *a* vesék és szívek átvizsgálója, és adni fogok nektek, kinek-kinek a ti cselekedeteitek szerint. Nektek pedig *leszögezve* mondom, és *a* többi Thüateirában *lévőnek*, akiknél csak

5 Pergamosz: gazdag és hatalmas ókori görög város Müsziában, az ázsiai hét kihívott közösség közül a legészakabbi. 26 km-re fekszik az Égei-tenger modern tengerpartjától, a Caicus folyó északi oldalán és a törökországi Bergama modern városától északnyugatra fekvő hegyláncon. A hellenisztikus időszakban Kr. e. 281–133-ban az Attalusz dinasztia alatt a Pergamoszi Királyság fővárosává vált, amely a görög világ egyik legfontosabb kulturális központja lett. Királyi könyvtára is volt, feltehetőleg a bőrből készült pergament itt találták fel. A város középpontjában egy 335 méter magas andezit fennsík van, amely az akropoliszt képezte. Ez a fennsík nyugati és keleti oldalon élesen esik le, de a déli oldalán található három természetes terasz utat biztosít a tetejére. Nevének jelentése: 'emelkedés, magaslat, erődítmény'.

6 Thüateira: ókori makedón-görög város Kis-Ázsiában, ami ma az Akhisar nevű modern török város. Törökország távoli nyugati részén, Isztambul déli részén fekszik a Lycus folyónál; lakói idegenforgalomból és a bíborfestés mesterségéből éltek. A feltehetően lüdiai név jelentése: 'A szenvedés szaga'.

nincs meg ez a tanítás, és akik nem ismerték meg a Sátán mélységeit (ahogy ők mondják *erélyesen*): nem fogok hajítani rátok más terhet, csak amitek van, *ahhoz* ragaszkodjatok, amíg csak meg nem érkeztem. És aki győzedelmeskedik és az én cselekedeteimet mindvégig megőrzi, annak adok majd *szuverén* hatalmasságot a népeken, és juhászként fogja legeltetni őket vasbottal, amint a cserépedények darabokra törnek, amint én is átvettem az én Édesapámtól; és adom majd annak a hajnalcsillagot. Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott *közösségeknek!*«

És a Szárdeiszben⁷ lévő kihívott *közösség* angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* az Isten szellemeivel és a hét csillaggal Rendelkező: tudok a te cselekedeteidről, hogy *azzal* a névvel rendelkezel, hogy élsz és halott vagy. Legyél éber, és szilárdítsd meg a többi *dolgot*, amelyek elhalni készülnek, mert nem találtam a te cselekedeteidet beteljesedettnek az Isten előtt. Emlékezz tehát, hogyan kaptad és hallottad, és őrizd meg és tarts bűnbánatot! *Abban az esetben* tehát, ha nem lennél ébren, el fogok jönni rád mint *a* tolvaj, és semmiképp sem tudhatod az órát, *amikor* el fogok jönni rád. Rendelkezel egy kevés névvel is Szardeiszben, melyek nem feketítették be az ő ruháikat, és körül fognak járni velem fehérben, mivelhogy méltók *rá*. Aki győzedelmeskedik, az lesz fehér ruhákba öltöztetve, és semmiképp sem törölöm ki az ő nevét az élet könyvtekercséből, és *nyíltan megvallva* fogom elismerni az ő nevét az én Édesapám előtt és az ő angyalai előtt. Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott *közösségeknek!*«

És a Filadelfiában⁸ lévő kihívott *közösség* angyalának írd meg:

»Ezeket mondja *leszögezve* a szent, az igazi, a Dávid kulcsával rendelkező, a kinyitó (és senki *sem* zárja be; és bezárja és senki sem nyitja ki): tudok a te cselekedeteidről. Figyelj, adtam eléd egy nyitott ajtót, és senki *sem* képes bezárni azt; mivelhogy kevés erővel rendelkezel, és megőrizted az én Kinyilatkoztatásomat, és nem tagadtad meg az én nevemet. Figyelj, adok a Sátán gyülekezetéből, a magukat zsidóknak mondókéből (és nem azok, hanem hazudnak). Figyelj, megteszem majd velük, hogy eljöjjenek és leborulva hódoljanak a te lábaid előtt, és *hogyan* megtudják, hogy én *önzetlenül* szerettelek téged. Mivelhogy megőrizted az én *hátrányt elviselő* kitartásom Kinyilatkoztatását, én is megőrizlek majd téged a próbáztatás órájából, amely az egész *ökumenikus* földkerekségre készül jönni, *hogyan* próbáztassa a földön *berendezkedve* lakókat. Figyelj, eljövök gyorsan: ragaszkodj *ahhoz*, *amid* van, hogy senki *se* vehesse el a te *győzelmi* koszorúdat! Aki

7 Szárdeisz: az ókori Lüdiai Királyság gazdag fővárosa, a Perzsa Birodalom egyik fontos városa, a Római Birodalom alatt az egyik prokonzul székhelye, a mai török város, Sart területén. Nevének jelentése: 'vörösek'.

8 Filadelfia: lüdiai város a Tmolus-hegy keleti lába közelében (mai török nevén Alasehir), amelyet a pergamoszi király, II. Eumenész alapított Kr. E. 189-ben. II. Eumenész a testvére szeretetéről nevezte el a várost, aki utódja lett. III. Attalus Philometor halála után az ő végrendelete alapján az egész királyságával együtt a város római fennhatóság alá került. A név jelentése: 'testvérszeretet'.

győzedelmeskedik, azt megteszem majd oszloppá az én Istenemnek a Templomában, és kívülrre semmiképp sem mehet ki többé; és felírom őrá az én Istenemnek a nevét és az én Istenem városának a nevét: az *eddig ismeretlenül* újfajta Jeruzsálemét, amely alájön a mennyből az én Istenemtől; és az én *eddig ismeretlenül* újfajta nevemet. Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott közösségeknek!«

És a laodiceiai⁹ kihívott *közösség* angyalának írd meg:

»Ezt mondja az Ámen, a *hitelesen* hűséges és igazi tanú, az Isten teremtésének a kezdete: tudok a te cselekedeteidről, hogy sem hideg *nem* vagy, sem meleg. Bárcsak hideg lennél vagy meleg! Így, mivelhogy langyos vagy, és sem hideg, sem meleg: *arra* készülök, *hogy* téged kihányjalak az én számból. Mivelhogy *azt* mondd *leszögezve*, hogy gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire sincs szükségem (és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és szánalmas és szegény és vak és mezítelen): tanácsolom neked, *hogy* vásárolj tőlem tűztől *megtisztulva* megtüzesedett aranyat, hogy gazdag lehess; és fehér ruhákat, hogy felöltözhess, és ne legyen nyilvánvaló a te mezítelenségednek a szégyene, és kenj szemkenőcsöt a te szemeidre, hogy láthass! Én akit csak esetleg *kölcsönösen* szeretek, rábizonyítva megfeddem és *fenyítve* nevelem: lelkesedj buzgón tehát és tarts bűnbánatot! Figyelj, az ajtónál állok és zörgetek. Ha *esetleg* valaki meghallaná az én hangomat és kinyitná az ajtót, be fogok menni hozzá és vacsorázni fogok övele, és ő énvelem. Aki győzedelmeskedik, annak megadom majd, *hogy* ülhessen velem az én trónomon, amint én is győzedelmeskedtem, és ültem az én Édesapámmal az ő trónján. Akinek van füle, hallja meg, amit a Szellem *leszögezve* mond a kihívott közösségeknek!«

Ezek után láttam, és – figyelj! – egy nyitott ajtó a mennyben! És az előbbi hang, amit hallottam, mint velem beszélő trombitaszó, *ahogy* leszögezve mondja: „Jöjj fel ide, és meg fogom mutatni neked azokat, *amiknek* szükséges meglenniük ezek után.” És azonnal szellemben lettem, és – figyelj! – egy trón volt letéve a mennyben, és a trónon *volt egy azon* ülő. És az ülő látásra hasonló volt *egyfajta* jáspis és karneol kőhöz¹⁰, és egy, látásra a smaragdhoz¹¹ hasonló szivárvány *volt* a trón körül. És a trón körül *volt* huszonnégy trón, és a trónokon láttam a huszonnégy ülő vént, felöltöztetve fehér ruhákba, és az ő fejükön arany *győzelmi* koszorúk voltak.

⁹ *Laodiceia*: egy ősi város volt, amelyet a Lükosz folyó mentén építettek. A Caria és Lüdía hellén régióban található, később Phrygia Pacatiana római tartományává vált. a mai Törökország délnyugati részén, Denizli városától kb. 6 km-re északkeletre, a Lükosz folyó völgye melletti kiemelkedésen, Hierapolisz romvárosa, Pamukkale természeti képződménye és Kolosszé közelében található. A római korban egy gazdag és virágzó város volt. Főútvonalak kereszteződésénél feküdt, és a selyemút egy ága itt haladt keresztül. Híres volt a helyben készült, kitűnő minőségű gyapjú ruházati cikkeiről, illetve kereskedelméről és orvostudományáról is: rendelkezett orvosiskolával, szem- és fülbetegségek specialistáival. A város nevének jelentése: 'népigazság, népítélet'.

¹⁰ *Jáspis és karneol kő*: barnás-vöröses drágakő.

¹¹ *Smaragd*: zöld színű kristály.

És a trónból villámok és mennydörgések és hangok jönnek ki; és *van* hét égő tüzes fáklya a trón előtt, melyek a hét szelleme az Istennek; és a trón előtt egy üvegtenger, kristályhoz hasonló. És a trón közepén és a trón körül négy élőlény, tele szemekkel elöl és hátul. És az első élőlény hasonló egy oroszlánhoz, és a második élőlény hasonló egy borjúhoz, és a harmadik élőlénynek az arca olyan, mint egy embernek, és a negyedik élőlény hasonló egy repülő sashoz.

És a négy élőlénynek egyenként volt külön-külön hat szárnya; köröskörül és belül szemekkel teli, és szünetük nincs éjjel és nappal, *miközben leszögezve ezt* mondják: „Szent, szent, szent, úr, az Isten, a mindenható, az elmúlt és a *jelenvaló* és az eljövendő!” És mikor az élőlények dicsőséget és tiszteletet és hálát adnak majd a trónon ülőnek, az örökkön-örökké élők: földre esik majd a huszonnégy vén a trónon ülő előtt, és leborulva hódolnak az örökkön-örökké élők, és a trón elé hajítják az ő koszorúikat, *miközben leszögezve ezt* mondják: „Méltó vagy, Urunk, *hogy* átvedd a dicsőséget és a tiszteletet és a *csodás* erőt, mert te teremtetted a mindenséget és a te akaratod miatt léteznek és lettek teremtvé.”

És láttam a trónon ülőnek a jobbán egy belül és hátul írott, hét pecséttel lepecsételt kis könyvtekerccset. És láttam egy erős angyalt, *ahogy bejelentve* közhírré tette nagy hangon: „Ki méltó *arra, hogy* kinyissa a kis könyvtekerccset és feloldja a pecséteit annak?” És senki sem volt képes *sem* a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt *arra, hogy* kinyissa a kis könyvtekerccset, sem *hogy* megnézzé azt. És én sokat sírtam, mert senkit *sem* találtak méltónak *arra, hogy* felnyissa és elolvassa a kis könyvtekerccset, sem *hogy* megnézzé azt.

És a vének közül egy *leszögezve* mondja nekem: „Ne sírj! Figyelj, győzött az oroszlán, a Júda törzséből való, a Dávid gyökere, *hogy* felnyissa a kis könyvtekerccset és *hogy* feloldja a hét pecsétjét annak!”

És láttam! És – figyelj! – a trón és a négy élőlény között és a vének között *ott van* egy *már* álló Báránka: mint egy *már* lemészárolt, hét szarvval és szemmel rendelkező, melyek az Istennek a hét, az egész földre kiküldött szelleme. És jött és átvette a kis könyvtekerccset a trónon ülőnek a jobbkezeiből. És amikor átvette a kis könyvtekerccset, a négy élőlény és a huszonnégy vén földre esett a Báránka előtt, *s közben* mindegyik rendelkezett hárfákkal és arany áldozati csészékkel, tele illatos füstölővel, amik a szentek imái. És énekeltek egy újfajta éneket, *ahogy leszögezve ezt* mondták: „Méltó vagy, *hogy* átvedd a kis könyvtekerccset, és *hogy* felnyisd annak a pecséteit, mert le lettél mézárólva, és megvásároltál az Istennek minket a te véredben, minden törzsből és nyelvből és népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünk számára királyokká és papokká, és királyként fogunk uralkodni a földön.”

És láttam! És hallottam sok angyal hangját a trón körül és az élőlényekét és a vénekét, és *közben* ezrek ezrei nagy hangon *leszögezve* mondják: „Méltó a lemészárolt Báránka, *hogy* átvegye a *csodás* erőt és gazdagságot és bölcsességet és

erősséget és tiszteletet és dicsőséget és áldást!” És minden teremtményt, ami van a mennyben és a földön és a föld alatt és a tengeren: *azokat*, amik vannak, és a bennük *levőket*, hallottam, *ahogy leszögezve ezt* mondják: „A trónon ülőnek és a Báránykának jár az áldás és a tisztelet és a dicsőség és az *uralkodói* hatalom örökkön-örökké!” És a négy élőlény leszögezve mondta: „Ámen!”, és a huszon-négy vén földre esett és hódolt *az örökkön-örökké élőnek*.

És láttam, mikor felnyitott a Bárányka egyet a pecsétek közül! És hallottam egyet a négy élőlény közül, mint mennydörgés *szavát*, *ahogy erélyesen ezt* mondta: „Jöjj és nézd meg!” És láttam! És – figyelj! – egy fehér ló; és a rajta ülő egy íjjal rendelkező; és adatott neki *győzelmi* koszorú, és kiment győzedelmeskedve, és hogy győzedelmeskedjen.

És amikor felnyitotta a második pecsétet, hallottam a második élőlényt, *ahogy erélyesen ezt* mondta: „Jöjj és nézd meg!” És kiment egy másik, vörös ló; és a rajta ülőnek megadatott, *hogy* elvegye a békességet a földről, és hogy egymást lemészárolják, és adatott neki egy nagy tör.

És amikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallottam a harmadik élőlényt, *ahogy erélyesen ezt* mondta: „Jöjj és nézd meg!” És láttam! És – figyelj! – egy fekete ló; és a rajta ülő egy, az ő kezében egy mérleggel rendelkező; és hallottam egy hangot a négy élőlény között, *ahogy erélyesen ezt* mondta: „A búza egy napimércéje¹² egy dénár és az árpa három napimércéje egy dénár, és az olajat és a bort ne bántsd!”

És amikor felnyitotta a pecsétet, a negyediket, hallottam a negyedik élőlény hangját, *ahogy erélyesen ezt* mondta: „Jöjj és nézd meg!” És láttam! És – figyelj! – egy zöldes fakó ló; és a rajta ülő; *az* ő neve Halál, és az alvilág vele *menve* követi; és adatott nekik *szuverén* hatalom ölni a föld negyed részén karddal és éhínséggel és halállal és a föld vadállatai által.

És amikor felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt a lelkeit azoknak, *akiket* lemészároltak az Isten Kinyilatkoztatása miatt és a tanúbizonyság miatt, amivel rendelkeztek. És *ezalatt* nagy hangon kiáltottak, *ahogy erélyesen ezt* mondták: „Meddig még, ó szent és igaz Urunk? Nem ítélsz és *nem* bosszulod meg a mi vérünket a földön *berendezkedve* lakókon?” És adattak mindegyiküknek fehér ruhák, és kijelentést kaptak, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, mígnem beteljesedik mind az ő rabszolgatársaik, mind az ő testvéreik *száma*, akiket készülnek megölni, ahogy őket is *megölték*.

És láttam, amikor felnyitotta a pecsétet, a hatodikat! És – figyelj! – egy nagy földrengés lett; és a nap fekete lett, mint az állatszörből készült zsák; és a hold *olyan* lett, mint *a* vér. És a mennybölt csillagai leestek a földre, amint *a* nagy szél-től rázott fügefa lehajítja éretlen fügeit. És a mennybölt szétválasztódott, mint

12 *Napimérce*: a khönix (gör.: χοῖνιξ e. koinix) az ókor egy úrmértéke volt, egy ember egy napi étrendjének megfelelő gabonamennyiség. Kb. 1,1 liter.

egy kis könyvtekercs összegöngyölítés *közben*, és minden hegy és sziget elmozdult az ő helyéről. És a föld királyai és a főemberek és a gazdagok és a hadvezérek és a hatalmasok, és *a* rabszolgák mind és *a* szabadok mind elrejtőztek a barlangokba és a hegyek szikláiba, és *erélyesen* mondják a hegyeknek és a szikláknak: „Essetek ránk és rejtsetek el minket a trónon ülő arcától és a Bárányka haragjától, mert eljött az ő haragjának nagy napja, és ki képes megállni?”

És ezek után láttam négy angyalt, *ahogy már ott* álltak a föld négy sarkán, miközben megragadták a négy szelét a földnek, hogy ne fújhasson szél *se* a földre, *se* a tengerre, *se* semmilyen fára.

És láttam egy másik angyalt, *miután* feljött *a* napkeltétől, *miközben* nála volt *az* élő Isten pecsétje. És nagy hangon kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadott, *hogy* bántsák a földet és a tengert, *ahogy erélyesen* mondta: „Ne bántsátok a földet, *se* a tengert, *se* a fákat, amíg nem pecsételhetjük meg a mi Istenünk rabszolgáit az ő homlokukon!” És hallottam a számát a megpecsételteknek: száznegyvennégyezer, *a már* elpecsételtek Izrael fiainak minden törzséből: Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt, Rúben törzséből tizenkétezer elpecsételt, Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt, Áser törzséből tizenkétezer elpecsételt, Naftali törzséből tizenkétezer elpecsételt, Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt, Simeón törzséből tizenkétezer elpecsételt, Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt, Isszakhár törzséből tizenkétezer elpecsételt, Zebulón törzséből tizenkétezer elpecsételt, József törzséből tizenkétezer elpecsételt, Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt.

Ezek után láttam! És – figyelj! – egy nagy tömeg, amit megszámolni senki *sem* volt képes; minden nemzetből és törzsből és népből és nyelvből, *ahogy már ott* álltak a trón előtt és a Bárányka előtt, felöltöztetve fehér ruhákba, és pálmaágak az ő kezeikben és *közben* kiáltanak nagy hangon, *ahogy erélyesen ezt* mondják: „A megmentés a mi Istenünk trónján ülő számára és a Bárányka számára *van!*” És az angyalok mindnyájan *ott* álltak a trón körül, és a vének és a négy élőlény, és estek a trón előtt az ő arcukra és hódoltak az Istennek, *ahogy erélyesen ezt* mondták: „Ámen! Az áldás és a dicsőség és a bölcsesség és a hálaadás, és a tisztelet és a *csodás* erő és az erősség *jár* a mi Istenünknek örökkön-örökké! Ámen!”

És válaszolt egy a vének közül, *ahogy leszögezve ezt* mondta nekem: „Ezek a fehér ruhákba öltöztettek kik és honnan jöttek?” És megmondtam neki: „Uram, te tudod.” És odaszólt nekem: „Ők a nagy nyomorúságból kijövők, és megmosták az ő ruháikat, és fehérre tették ruháikat a Bárányka vérében. Emiatt vannak az Isten trónja előtt, és szolgálnak neki nappal és éjjel az ő templomában; és a trónon ülő sátrat fog vonni rájuk. Nem fognak éhezni többé, *sem nem* fognak szomjazni többé, semmiképp *sem* fog tűzni rájuk a nap, *sem* semmilyen hőség; mert a trón közepén *levő* Bárányka fogja legeltetni juhásként őket, és el fogja vezetni őket vízek élő forrásaira, és le fog törölni az Isten minden könnyet az ő szemükről.”

És amikor felnyitotta a pecsétet, a hetediket, csend lett a mennyben mintegy fél óráig. És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt *már ott* álltak, és adatott nekik hét trombita.

És egy másik angyal jött, és megállt az oltáron, *közben* egy arany tömjénezővel rendelkezett, és adatott neki sok illatos füstölő, hogy adhassa az összes szent imáihoz a trón előtt *levő* aranyoltárra. És felszállt a füstje az illatos füstölőnek a szentek imáival, az angyal kezéből Isten előtt. És vette az angyal a tömjénezőt, és megtöltötte az oltár tüzéből, és *lehajította* a földre, és lettek hangok és mennydörgések és villámok és földrengés.

És a hét trombitával rendelkező hét angyal felkészült, hogy trombitálhasson.

Az első angyal trombitált, és lett jégeső és tűz vérrel keverve, és *le* lett hajítva a földre, és a fák egyharmada porrá égett, és minden zöld fű porrá égett.

És a második angyal trombitált, és mintegy tűzzel égő nagy hegy a tengerbe lett hajítva, és a tenger egyharmada vérré vált. És meghalt a tengerben *levő* lélekkel rendelkező teremtmények egyharmada, és a hajók egyharmada elpusztult.

És a harmadik angyal trombitált, és kiesett a mennyből egy nagy, fáklyaként égő csillag, és ráesett a folyók egyharmadára és a vizek forrásaira. És a csillag nevét örömmel mondták. És válik *ezek* egyharmada örömmé, és sok ember meghalt a vizektől, mert megkeseredtek.

És a negyedik angyal trombitált, és csapás érte a nap egyharmadát és a hold egyharmadát és a csillagok egyharmadát, hogy elsötétüljön azok egyharmada, és a nappal ne tündököljön az ő harmadrészében, és az éjszaka hasonlóképpen.

És láttam! És hallottam egy, az égen repülő angyalt, *ahogy leszögezve ezt* mondta nagy hangon: „Jaj, jaj, jaj a földön *berendezkedve* lakóknak a trombitálni készülő három angyal trombitájának további hangjaitól!”

És az ötödik angyal trombitált, és láttam egy, a mennyből *már* a földre leesett csillagot, és adatott neki a *vizek alatti* feneketlen mélység kútjának a kulcsa. És kinyitotta a feneketlen mélység kútját, és füst jött fel a kútból, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétedett a nap és a levegő a kút füstjétől. És a füstből sáskák jöttek elő a földre, és adatott nekik *olyan szuverén* hatalom, mint *amilyen* hatalommal a skorpiók rendelkeznek a földön. És ki lett jelentve nekik, hogy ne bántásák a föld fűvét, se semmilyen zöldelőt, se semmilyen fát, hanem csak egyedül *azokat* az embereket, akik nem rendelkeznek az Isten pecsétjével az ő homlokukon. És ki lett adva nekik, hogy nem öldökölhetik meg őket, hanem hogy kínozva legyenek öt hónapig *általuk*. És az ő kízásuk *olyan*, mint *a* skorpió kízása, amikor megcsíp egy embert. És azokban a napokban keresik majd az emberek a halált, és nem fogják megtalálni azt, és kívánnak majd meghalni, és futva menekül majd a halál tőlük.

És a hasonlóságuk a sáskáknak hasonló *a* harcra felkészített lovakhoz, és az ő fejükön mintegy aranyhoz hasonló *győzelmi* koszorúk, és az ő arcuk mint emberek arcai. És *közben olyan* hajjal rendelkeztek, mint *az* asszonyok haja, és az ő fogaik *olyanok* voltak, mint *az* oroszlánok fogai. És *olyan* mellvértekkel rendelkeztek, mint *a* vasból készült mellvérték, és az ő szárnyaik hangja mint *a* harcba száguldó soklovas szekerek hangja. És skorpiókhöz hasonló farkakkal rendelkeztek és fullánkokkal. És az ő farkukban volt az ő hatalmuk az embereket bántani öt hónapig. És rendelkeznek maguk felett királlyal, a feneketlen mélység angyalával, *a* név számára héberül Abaddón, és a görögben *az* Apollüón¹³ névvel rendelkezik.

A jaj, az első, elment. Figyelj, jön még két jaj ezek után!

És a hatodik angyal trombitált, és hallottam egyetlen hangot az arany oltár négy szarva közül, ami Isten előtt *van, ahogy leszögezve ezt* mondta a hatodik angyalnak, aki a trombitával rendelkezett: „Oldozd el a nagy Eufrátesz folyónál megkötözött négy angyalt.” És el lett oldozva az órára és napra és hónapra és évre felkészített négy angyal, hogy megölhessék az egyharmadát az embereknek. És a lovasság seregeinek a száma húszezerszer tízezer. És hallottam az ő számukat, és ily módon láttam a lovakat a látomásban, és a rajtuk tüzes és jácintszínű és kenes mellvérttel rendelkező ülőket. És a lovak fejei mint *az* oroszlánok fejei, és az ő szájukból tűz és füst és kénkő jön ki. Ez *által* a három által öletett meg az egyharmada az embereknek: a tűztől és a füsttől és a kénkőtől: ami az ő szájukból jön ki. Mert az ő hatalmaik az ő szájukban vannak és az ő farkaikban, mert az ő farkaik hasonlóak *a* fejekkel rendelkező kígyókhöz, és azokkal bántanak.

És a többi ember, akik nem ölettek meg ezektől a csapásoktól, *ők* nem *fordultak el* bűnbánatot tartva az ő kezük csinálmányaitól (hogy ne hódoljanak a démonoknak és az arany és az ezüst és a réz és a kő és a fa bálványaiknak, amelyek sem látni *nem* képesek, sem hallani, sem járn), és nem *fordultak el* bűnbánatot tartva az ő gyilkosságaikból, sem az ő méregkeveréseikből, sem az ő paráznalkodásaikból, sem az ő tolvajlásaikból.

És láttam egy másik erős, a mennyből lejöő angyalt, *aki már* felhőbe volt öltöztetve, és a fején szivárvány, és az ő arca mint a nap, és az ő feje mint tűzoszlopok. És rendelkezett egy nyitott könyvecskével az ő kezében. És tette az ő jobb lábát a tengerre, a balt pedig a földre. És felkiáltott nagy hangon, ahogy az oroszlán ordít. És amikor felkiáltott, szólt a hét mennydörgés a maga hangján. És amikor szólt a hét mennydörgés a maga hangján, írni készültem. És hallottam egy hangot a mennyből, *amely leszögezve ezt mondta* nekem: „Pecsételd le, amiket szólt a hét mennydörgés, és ne írd le azokat!”

És az angyal, akit láttam állni a tengeren és a földön, felemelte az ő kezét a mennyre, és megesküdött az örökkön-örökké élőre (aki teremtette a mennyet és a benne *levőket*, és a földet és *a* benne *levőket*, és a tengert és *a* benne *levőket*),

13 *Abaddón, és ... Apollüón*: jelentésük sorrendben: ‘pusztítás’ és ‘pusztító’.

hogy *hátralevő* időszak nem lesz többé, hanem a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor trombitálni készül, *akkor* be is fejeződhet az Isten titka, amint Jóhírként hirdette az ő rabszolgáinak, az *isteni* szóvivőknek. És a hang, amit hallottam a mennyből, ismét szólt velem és *erélyesen* ezt mondta: „Eredj, vedd át a tengeren és a földön álló angyal kezében *levő* nyitott könyvecskét!” És elmentem az angyalhoz, és *közben határozottan* mondtam neki: „Add nekem a könyvecskét!” És *határozottan* mondja nekem: „Vedd és fald fel ezt! És megkeseríti majd a te gyomrod, de a te szádban *olyan* édes lesz, mint a méz.” És kivettem a könyvecskét az angyal kezéből, és felfaltam, és az én számban *olyan* volt, mint a méz, és amikor megettem azt, megkeseredett az én gyomrom.

És *leszögezve* mondja nekem: „Neked ismét kell szólnod *isteni* szóvivőként sok nép és nemzet és nyelv és király fölött.” És adatott nekem egy bothoz hasonló nádszál, *miközben leszögezve* ezt mondta:

„Kelj fel és mérd meg az Isten Templomát és az oltárt, és az abban leborulva hódolókat. És a Templomnak a belső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg azt, mert a *nem-zsidó* népeknek adatott, és a szent várost taposni fogják negyvenkét hónapig.

És adni fogom az én két tanúmnak, és *isteni* szóvivőként fognak szólni ezerkétszázhatvan napig zsákruhába öltöztetve. Ezek a föld Istene előtt álló két olajfa és két lámpatartó. És ha bárki őket bántani akarná, tűz jön ki az ő szájukból és megemészti az ő ellenségeiket. És ha őket bárki bántani akarná, így kell annak megöletnie. Ezek *szuverén* hatalommal rendelkeznek bezárni a mennyet, hogy ne essen eső az ő szóvivői közlésük napjaiban, és *szuverén* hatalommal rendelkeznek a vizeken azokat vérré változtatni, és megcsapni a földet mindenféle csapással, amennyiszer esetleg akarnák.

És amikor bevégezték az ő tanúságtételüket, a feneketlen mélységből feljövő vadállat harcolni fog velük, és le fogja győzni őket, és meg fogja ölni őket. És az ő holttesteik a nagy város utcáin, amit hívnak szellemileg Szodomának és Egyiptomnak, ahol a mi Urunkat is megfeszítették. És figyelik a népek és törzsek és nyelvek és nemzetek közül *valók* az ő holttesteiket három és fél napig, és az ő testüket nem engedik sírboltokba tenni. És a földön *berendezkedve* lakók örülni fognak azok felett és vigadni, és ajándékokat fognak küldeni egymásnak, mert ez a két *isteni* szóvivő kínozza a földön *berendezkedve* lakókat.

És három és fél nap után élet szelleme ment beléjük az Istentől, és az ő lábakra álltak, és nagy félelem esett az őket nézelődőkre. És hallottak egy nagy hangot a mennyből, *ahogy erélyesen* ezt mondja nekik: »Jöjjetek fel ide!«

És abban az órában lett nagy földrengés és a város tizede elesett, és megölettek a földrengésben emberek nevei, hétezren. És a többiek megfélemlettek, és dicsőséget adtak a menny Istenének.”

A jaj, a második, elment. Figyelj: a jaj, a harmadik jön gyorsan!

És a hetedik angyal trombitált, és lettek *leszögezve ezt* mondó nagy hangok a mennyben: „Lettek a világrendszer királyságai a mi Urunkéi és az ő Messiásái, és királyként fog uralkodni örökkön-örökké!” És az Isten előtt az ő trónjaikon ülő huszonnégy vén leesett az ő arcára, és hódolt az Istennek, *ahogy leszögezve* mondta: „Hálát adunk neked Urunk, mindenható Isten, a jelenvaló és az elmúlt és az eljövendő, *azért*, hogy vetted a te nagy csodás erődöt és királyként uralkodtál, és a népek megharagudtak, és eljött a te haragod és az ideje a halottaknak megítéltetni, és megadni a jutalmát a te rabszolgáidnak, az *isteni* szóvivőknek és a szenteknek és a te nevedet félőknek: a kicsiknek és a nagyoknak, és romlásba vinni a földet romlásba vivőket.”

És kinyílt az Isten temploma a mennyben és látszott az ő szövetségének ládája az ő templomában, és lettek villámok és hangok és mennydörgések és földrengés és nagy jégeső.

És egy nagy jel látszott a mennyben: egy napba öltöztetett asszony, és a hold az ő lábai alatt, és az ő fején koszorú tizenkét csillagból. És várandósan kiált, *mi-közben* vajúdik és kínlódik, *hogy* szüljön. És látszott egy másik jel a mennyben, és – figyelj! – egy nagy vörös, hét fejjel és tíz szarvval rendelkező sárkány; és az ő fején hét *uralkodói* díszkorona; és az ő farka húzza a menny csillagainak egyharmadát; és lehajította őket a földre. És a sárkány *ott* állt a szülni készülő asszony előtt, hogy amikor megszült, az ő fiát felfalhassa. És szült fiat, *erős* hímet¹⁴, aki készül juhászként legeltetni a nemzeteket mind, vasbottal. És elragadtatott az ő gyermeke az Istenhez és az ő trónjához. És az asszony futva menekült a pusztába, ahol egy Istentől elkészített hellyel rendelkezik, hogy ott táplálhassák őt ezerkét-százhatvan napig.

És harc lett a mennyben: Mikháél és az ő angyalai harcoltak a sárkány ellen. És a sárkány hadakozott és az ő angyalai, és nem voltak erősek, sem *az ő* helyük *nem* találtatott többé a mennyben. És *le* lett hajítva a nagy sárkány, a kezdeti kígyó, akit szétdobálónak hívnak és a Sátánnak: *ez az egész lakott ökumenikus földkerekséget* eltévelyítő a földre lett hajítva, és az ő angyalai vele együtt lettek *le*-hajítva.

És hallottam egy nagy hangot, *amint leszögezve ezt* mondta a mennyben: „Éppen most történt meg a megmentése és a *csodás* ereje és a királysága a mi Istenünknek, és a *szuverén* hatalma az Ő Messiásának: mert le lett hajítva a mi testvéreink vádolója, az őket a mi Istenünk előtt nappal és éjjel vádoló. És ők legyőzték őt a Báránky vére miatt és az ő tanúságtételük *kinyilatkoztatott* beszéde miatt, és nem szerették az ő életüket mindhalálíg. Emiatt vigadjatok *ti* mennyek és a bennük sátorozók! Jaj a földön és a tengeren *berendezkedve* lakóknak, mert lejött

¹⁴ *Hímet*: a görög *ἄρσην* (e.: „arszén”) jelentései: ‘hím, a hím nem, hímnemű (szó), férfias, izmos, (emelésre) erős, hatalmas’.

a szétdobáló hozzátok, s közben nagy indulattal rendelkezik, mert tudja, hogy kevés *alkalmas* idővel rendelkezik.”

És amikor láttam a sárkányt, hogy *le* lett hajítva a földre, üldözte az asszonyt, aki megszülte a hímet. És adatott az asszonynak a nagy sasnak két szárnya, hogy elrepülhessen a pusztába az ő helyére – ahol *is* táplálva van ott időig és időig és idő feléig – a kígyó arca előtt.

És *kilövellve* hajított a kígyó az asszony után az ő szájából vizet mint folyót, hogy őt elsodortta tegye. És segítséget nyújtott a föld az asszonynak, és megnyitotta a föld az ő száját, és elnyelte a folyót, amit *kilövellve* hajított a sárkány az ő szájából.

És megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment harcolni az ő többi magjával, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és rendelkeznek a Messiás Jézus tanúbizonyságával.

És odaálltam a tenger homokjára, és láttam egy, a tengerből feljövő vadállatot, hét fejjel és tíz szarvval rendelkezőt, és az ő szarvain tíz *uralkodói* díszkorona, és az ő fejein gyalázásnak neve. És a vadállat, amit láttam, hasonló volt egy leopárdhoz, és az ő lábai mint egy medvéé, és az ő szája mint egy oroszlán szája, és adta annak a sárkány az ő *csodás* erejét és az ő trónját és nagy *szuverén* hatalmat.

És láttam annak a fejeinek egyikét mint halálra mézáróltat, és annak a halálának a csapása ki lett kezelve, és az egész föld csodálkozott a vadállat mögött. És leborulva hódoltak a sárkánynak, aki adta a *szuverén* hatalmat a vadállatnak, és leborulva hódoltak a vadállatnak, *ahogy erélyesen ezt* mondták: „Ki hasonló a vadállathoz? Ki képes harcolni azzal?”

És adatott annak nagyokat és gyalázkodásokat szóló száj, és adatott annak *szuverén* hatalom, *hogy* tevékenykedjen negyvenkét hónapig. És megnyitotta a maga száját gyalázkodásra az Isten felé, *hogy* gyalázza az ő nevét és az ő sátrát, és a mennyben sátorozókat. És adatott annak, *hogy* harcot *folytatva* tevékenykedjen a szentekkel és legyőzze őket, és adatott annak *szuverén* hatalom minden törzsön és nyelven és nemzetben. És leborulva fognak hódolni annak a földön *berendezkedve* lakók mind, akiknek a nevei nincsenek beírva a lemészárolt Báránykának az élet-könyvtékercsébe a világrendszer alapjainak lefektetése óta. Ha valakinek van füle, hallja meg!

Ha valaki fogságba gyűjt össze *másokat*, fogságba megy; ha valaki törrel öl, törrel kell neki megöletnie. Itt van a szenteknek a *hátrányba kerülő* kitaratása és a hite!

És láttam egy másik, a földből feljövő vadállatot, és rendelkezett két, a Báránykáéhoz hasonló szarvval, és *úgy* szólt, mint a sárkány. És az első vadállat minden *szuverén* hatalmával tevékenykedik annak *színe* előtt, és *azt* teszi a föld-

del és az azon *berendezkedve* lakókkal, hogy leborulva hódoljanak a vadállatnak, az elsőnek, amelynek ki lett kezelve a maga halálának a csapása.

És tesz *olyan* nagy jeleket, hogy *még* a tűzzel is megteszi, *hogy* lejöjjön a mennyből a földre az emberek *színe* előtt. És eltévelyíti a földön *berendezkedve* lakókat a jelek *használata* által (amelyek adattak annak, *hogy* tegye a vadállat előtt), *ahogy közben erélyesen* mondja a földön *berendezkedve* lakóknak, *hogy* tegyenek *oda* egy képmást a vadállat számára, amely rendelkezik a törnek a csapásával és feléledt.

És adatott neki, *hogy* szellemet adjon a vadállat képmásának, hogy beszélhessen is a vadállat képmása; és *hogy* megtehesse *mindazokkal*, akik csak nem hódolnak leborulva a vadállat képmásának, hogy megölessenek. És megteszi mindenkivel, a kicsikkel és a nagyokkal, és a gazdagokkal és a szegényekkel, és a szabadokkal és a rabszolgákkal, hogy adhasson nekik egy bevésést¹⁵ az ő jobbkezüikön vagy az ő homlokukon, és hogy senki *se* lehessen képes vásárolni vagy eladni, hanem csak a vadállat bevésésével vagy nevével vagy annak neve számával rendelkező. Itt van a bölcsesség: az értelemmel rendelkező számítsa ki a számát a vadállatnak! Mert egy ember száma az, és az ő száma hatszázhatvanhat.

És láttam! És – figyelj! – egy, a Cion hegyén álló Bárányka, és vele együtt száznegyvennégyezer az ő Édesapjának az ő homlokukra írott nevével rendelkező. És hallottam egy hangot a mennyből, mint sok vizek hangját és mint nagy mennydörgés hangját. És hárfások hangját hallottam, *miközben* az ő hárfájukon hárfáznak, és énekelnek egy *addig ismeretlen* új éneket a trón előtt és a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem volt képes *begyakorolva* megtanulni az éneket, hanem csak a száznegyvennégyezer, akik *már* meg lettek vásárolva a földről. Ezek *azok*, akik asszonyokkal nem lettek befeketítve, mert szüzek. Ezek a Báránykát követők, akárhová csak menne. Ezek meg lettek vásárolva az emberek közül első termésként az Isten számára és a Bárányka számára. És az ő szájukban nem találtott rászédő manipuláció, mert szeplőtlenek az Isten trónja előtt.

És láttam egy másik, az égen repülő, örökkévaló Jóhírral rendelkező angyalt, *ahogy* Jóhírt hirdet a földön *berendezkedve* lakóknak és minden nemzetnek és törzsnek és nyelvnek és népnek, *ahogy leszögezve* mondja nagy hangon: „Féljétek az Istent és adjatok neki dicsőséget, merthogy eljött az ő *elválasztó* ítéletének órája. És hódoljatok leborulva a mennyet és a földet és a tengert és a vizek forrásait alkotónak!”

És egy másik angyal követte, *ahogy közben leszögezve* mondta: „Elesett, elesett Babilon, a nagy város, merthogy az ő paráznasága indulatának a borából itatott minden nemzetet.”

¹⁵ *Bevésés*: a görög *χάραγμα* (e.: „kharagma”) jelentései: ‘karc, vésés, faragvány, kígyómarás nyoma, szolgálati jelvény, állatra vagy rabszolgára rásütött billog, pénzérme nyomata, felirat, jóváhagyás’.

És egy harmadik angyal követte őket, *ahogy közben leszögezve* mondta nagy hangon: „Ha valaki a vadállatnak leborulva hódol és annak képmásának, és felvesz egy bevésést az ő homlokára vagy az ő kezére: ő is fog inni az Isten indulatának a borából, ami elegyítetlenül *már* ki lett töltve az ő haragjának a poharába, és kínozva lesz tűzben és kénkőben a szent angyalok előtt és a Bárányka előtt; és az ő kínlódásuknak a füstje felszáll örökkön örökké; és nincs megnyugvásuk nappal és éjjel a vadállatnak és annak képmásának leborulva hódolóknak, és ha valaki felveszi annak nevének a bevésését. Itt van a szentek *hátrányt elviselő* kitartása; itt *vannak* az Isten parancsolatait és Jézusnak a hitét megőrzők.”

És hallottam egy hangot a mennyből, *ahogy leszögezve ezt* mondta nekem: „Írd meg: Áldottak az Úrban mostantól fogva meghaló halottak. Igen, *leszögezve* mondja a Szellem, hogy megnyugodhatnak az ő fáradozásaikból, és az ő cselekedeteik követve mennek velük együtt.”

És láttam! És – figyelj! – egy fehér felhő, és a felhőn egy Ember Fiához hasonló ülő, az ő fején arany koszorúval rendelkező és az ő kezében éles sarlóval. És egy másik angyal jött ki a templomból, miközben kiáltott nagy hangon a felhőn ülőnek: „Küldd *neki* a te sarlódát és arass, merthogy eljött számodra az aratás órája, mert a föld aratnivalója megszáradt!” És *lehajította* a felhőn ülő az ő sarlóját a földre, és le lett aratva a föld.

És egy másik angyal jött ki a mennybeli templomból, ő is éles sarlóval rendelkező. És egy másik angyal jött ki az oltárból, a tűzön *szuverén* hatalommal rendelkező. És nagy kiáltással szólította az éles sarlóval rendelkezőt, *ahogy leszögezve ezt* mondta: „Küldd *neki* a te éles sarlódát és szedd össze a szőlőfürtjeit a földnek, merthogy teljesen megérettnek annak a szőlői.” És *lehajította* az angyal az ő sarlóját a földre, és összeszedte a szőlőtöveit a földnek, és hajította az Isten indulatának nagy szőlőprésébe. És meg lett taposva a szőlőprés a városon kívül, és vér jött ki a szőlőprésből a lovak zablájáig ezerhatszáz stadionnyira.¹⁶

És láttam egy másik jelet a mennyben, nagyot és csodálatosat, a hét utolsó csapással rendelkező hét angyalt, merthogy ezekben lett bevégezve az Isten indulata.

És láttam mintegy üvegtengert, tűzzel kevertet, és a győzedelmeskedőket a vadállaton és annak a képmásán és annak a bevésésén, annak nevének a számán, *ahogy már* odaálltak az üvegtengerre: az Isten hárfáival rendelkezőket. És énekelik Mózes, az Isten rabszolgája énekét és a Bárányka énekét, *ahogy erélyesen* mondják: „Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, ó Mindenható Isten, igazságosak és igaziak a te útjaid, ó Szentek Királya! Ki ne félne téged egyáltalán, Urunk és *ki ne* dicsőítené a te nevedet? Merthogy egyedül *te vagy* szent, merthogy mind a

¹⁶ *Ezerhatszáz stadionnyi*: a stadion mint hossz mérték a görög nagyvárosokban és az Olimpián rendezett futóverseny pálya hossza, kb. 192 m. Ezt megszorozva 1600-zal 300 km-nél többet kapunk.

nemzetek el fognak jönni és leborulva fognak hódolni teelőtted, merthogy a te igazságos ítéleteid nyilvánvalókká lettek.”

És ezek után láttam! És – figyelj! – kinyílt a tanúbizonyosság sátrának a temploma a mennyben, és kijött a hét csapással rendelkező hét angyal a templomból, tiszta és ragyogó gyolcsba öltözöttek és a mellük körül aranyövekkel körülövezetten. És egy a négy élőlény közül adott a hét angyalnak hét arany áldozati csészét, megtelítve az örökkön örökké élő Istennek az indulatával. És megtelt a templom füsttel az Isten dicsőségétől és az ő *csodás* erejétől, és senki *sem* volt képes bemenni a templomba, ameddig be *nem* végződhetett a hét angyalnak a hét csapása.

És hallottam egy nagy hangot a templomból, *ahogy leszögezve* mondta a hét angyalnak: „Eredjete és öntsétek ki az Isten indulatának az áldozati csészéit a földre.”

És elment az első és kiöntötte az ő áldozati csészéjét a földre, és lett rossz *indulatú* és *bajokkal teli* gonosz fekély a vadállat bevésésével rendelkező és az annak képmásának leborulva hódoló embereken.

És a második angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a tengerre, és *olyan* lett mint egy halott vére, és minden élő lélek meghalt a tengerben.

És a harmadik angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a folyókra és a vizek forrásaira, és vérré lett. És hallottam a vizek angyalát, *ahogy leszögezve ezt* mondja: „Igazságos vagy, Urunk, *te*, a *jelenvaló* és az elmúlt és a szent, hogy ezeket ítélted, merthogy a szentek és az *isteni* szóvivők vérét ontották, és vért adtál nekik inni, mert méltók *rá!*” És hallottam egy másikat az oltárból, *ahogy leszögezve ezt* mondja: „Igen, Urunk, *te* Mindenható Isten, igaziak és igazságosak a te ítéleteid!”

És a negyedik angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a napra, és adatott annak, *hogy* megperzselje az embereket tűzzel. És megperzselődtek az emberek nagy perzselő hővel, és gyalázták a nevét az ezeken a csapásokon *szuverén* hatalommal rendelkező Istennek, és nem tartottak bűnbánatot, *hogy* dicsőséget adjanak neki.

És az ötödik angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a vadállat trónjára, és sötétbe borultta lett annak királysága. És rágták az ő nyelveiket a fájdalomtól, és gyalázták a menny Istenét az ő fájdalmaiktól és az ő fekélyeiktől, és nem *jöttek ki* bűnbánatot tartva az ő cselekedeteikből.

És a hatodik angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a nagy folyóra, az Eufráteszre, és kiszáradt annak vize, hogy elkészülhessen a napkeleti királyok útja. És láttam a sárkány szájából és a vadállat szájából és a hamis *isteni* szóvivő szájából három tisztátalan, békákhoz hasonló szellemet – mert jeleket tevő démonok szel-

lemei *azok* – kimenni a föld és az egész lakott *ökumenikus* földkerekség királyaira, *hogy* összegyűjtsék őket a Mindenható Isten ama nagy napjának harcára. (Figyelj, eljövök, mint egy tolvaj! Boldog az ébren levő és az ő ruháit *oly módon* megőrző, hogy ne mezítelenül járjon és *ne* láthassák az ő ocsmányságát.) És összegyűjtötte őket a héberül Har-Mageddónnak hívott helyre.

És a hetedik angyal kitöltötte az ő áldozati csészéjét a levegőre, és kijött egy nagy hang a menny templomából, a tróntól, *ahogy leszögezve* mondja: „Meglett!” És lettek hangok és mennydörgések és villámok, és történt nagy földrengés, amilyen nem lett, mióta emberek lettek a földön: óriási földrengés, annyira nagy!

És lett a nagy város három részre *szakadt*, és a nemzetek városai elestek, és a nagy Babilon az Isten emlékezetébe került, *hogy* adjon neki az ő haragja indulatának a borának a poharából. És minden sziget futva menekült, és hegyek nem voltak találhatóak *többé*. És talentumnyi¹⁷ nagy jégeső hullott a mennyből az emberekre, és gyalázták az emberek az Istent a jégeső csapása miatt, merthogy annak csapása igen nagy.

És jött egy a hét áldozati csészével rendelkező hét angyal közül, és szót váltott velem, *ahogy leszögezve* mondta nekem: „Gyere ide, meg fogom mutatni neked a *meghozott* ítéletét a nagy parázna nőnek, a sok vizen ülőnek, akivel paráználkodtak a föld királyai, és megrészegedtek az ő paráznaságának borától a földön *berendezkedve* lakók.”

És elvitt engem egy pusztába szellemben, és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös, gyalázkodás neveivel teljes, hét fejjel és tíz szarvval rendelkező vadállaton. És az asszony beöltöztetve bíborba és skarlátba, és bearanyozva arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, *miközben* arany pohárral rendelkezik a kezében, telve utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, és az ő homlokára egy név *van* ráírva, egy titok: „A nagy Babilon, a parázna nők és a föld utálatosságainak anyja.” És láttam a szentek véréből és a Jézus tanúságtevőinek véréből részegedő asszonyt. És csodálkoztam, *miután* láttam őt, nagy csodálkozással.

És odaszólt nekem az angyal: „Mi miatt csodálkozol? Én neked el fogom mondani a titkát az asszonynak és az őt hordozó, a hét fejjel és a tíz szarvval rendelkező vadállatnak. A vadállat, amit láttál: volt és nincs és készül feljönni a feneketlen mélységből és elmenni a pusztulásra. És csodálkozni fognak a földön *berendezkedve* lakók, akik nevei nincsenek beírva az élet könyvébe *a* világrendszer alapjainak lefektetése óta, ahogy megfigyelik a vadállatot, amely volt és nincs és mégis van. Itt a bölcsességgel rendelkező értelem: a hét fej hét hegy, ahol az asszony ül azokon. És van hét király: az ötük elesett és az egyikük *jelenvan* és a másikuk még nem jött el. És mikor eljöhetett, egy kicsit kell neki maradnia. És a vadállat, amely volt és nincs, maga is egy nyolcadik, és a hétből van, és pusztulásra

¹⁷ *Talentumnyi*: 1 talentum kb. 30 kg ezüst értéke és súlya.

megy. És a tíz szarv, amiket láttál, tíz király, akik királyságot még nem kaptak, de *szuverén* hatalmat mint királyok kapnak egyetlen órára a vadállattal. Ezek egy véleménynel rendelkeznek és az erejüket és az ő *szuverén* hatalmukat átadják a vadállatnak. Ezek a Bárányka ellen fognak harcolni, és a Bárányka le fogja győzni őket, mert Uraknak Ura ő és Királyoknak Királya, és a vele *levők a* meghívottak és választottak és hűségeselek.”

És *leszögezve* mondja nekem: „A vizek, amiket láttál, ahol a parázna nő ül: népek és tömegek és nemzetek és nyelvek. És a tíz szarv, amit láttál a vadállaton: ezek gyűlölni fogják a parázna nőt, és lepusztítottá fogják tenni őt és mezítelenné, és az ő hústestét meg fogják enni, és őt porrá fogják égetni tűzzel. Mert az Isten adta az ő szívükbe, *hog*y megtegyék az ő véleményét, és *hog*y egy véleménynel tevékenykedjenek, és *hog*y adják az ő királyságukat a vadállatnak, amíg be nem végződnek az Istennek a kinyilatkoztatott beszédei. És az asszony, akit láttál: a föld királyai feletti királysággal rendelkező nagy város.”

És ezek után láttam egy, a mennyből leszálló angyalt, nagy *szuverén* hatalommal rendelkezőt, és a föld fénylett az ő dicsőségétől. És kiáltott erővel, nagy hangon, *ahog*y *leszögezve* mondta: „Elesett, elesett a nagy Babilon, és lett démonok lakhelyévé és minden tisztátalan szellem börtönévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé; mert az ő paráznasága indulatának a borából ittak mind a nemzetek, és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kereskedői az ő fényűző kéjelgésének *csodás* erejéből gazdagodtak meg.”

És hallottam egy másik hangot a mennyből, *ahog*y *leszögezve* mondta:

„Gyertek ki belőle én népem, hogy ne legyen közöttök az ő bűneihez, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert *hozzáragadva* követték az ő bűnei a mennyig, és megemlékezett az Isten az ő igazságtalanságáról. Fizessetek meg neki, ahogy ő fizetett nektek, és kétszerezétek meg neki *a* kétszerezéseket az ő cselekedetei szerint: a pohárban, amiben ő kevert, keverjétek neki kétszerest! Amennyire dicsőítette magát és fényűzően kéjelgett, annyi kínt és gyászt adjatok neki, mert-hogy az ő szívében *leszögezve ezt* mondja: »Ülök királynőként és özvegy nem vagyok, és gyászt semmiképpen sem láthatok!« Emiatt egyetlen nap jönnek el az ő csapásai: halál és gyász és éhínség, és tűzben fog porrá égni, merthogy erős Úr az őt ítélő Isten!

És síratni fogják őt és megszakadnak felette a föld királyai, a vele *addig* paráználkodók és fényűzően kéjelgők, mialatt figyelik az ő égésének füstjét, ahogy távol állnak az ő kínlódásától *való* félelem miatt, ahogy *erélyesen* mondják: »Jaj, jaj, a nagy város, Babilon, az erős város! Merthogy egyetlen órában jött el a te ítéleted!«

És a föld kereskedői sírnak és gyászolnak felette, mert az ő rakományukat senki *sem* vásárolja többé: rakományát aranyak és ezüstnek és drágakőnek és gyöngynek és lenvászonnak és bíbornak és selyemnek és skarlátnak; és minden-

féle *illatos* citrusfát, és mindenféle eszközt elefántcsontból, és mindenféle eszközt drágafából és rézből és vasból és márványból; és fahéjat és illatos füstölőt és balzsamot és tömjént és olajat és finomlisztet és gabonát és marhákat és juhokat; és *rakományát* lovaknak és kocsiknak és testeknek; és emberek lelkeit.

És a te lelked kívánságának *érett* gyümölcse eltávozott tőled, és a pazar és a fényes *dolgok* mind eltávoztak tőled, és többé semmiképpen sem találhatod meg azokat.

A kereskedői ezeknek, akik *őtöle* gazdagodtak meg, *ott* fognak állni távol az ő kínlásától *való* félelem miatt, *ahogy* sírnak és gyászolnak és *erélyesen* ezt mondják: »Jaj, jaj, a lenvászónba és bíborba és skarlátba öltöztetett és arannyal és drágakövekkel bearanyozott nagy város, mert egyetlen óra alatt elpusztult ez a sok gazdagság! És minden kormányos és mind a hajókon levő társaság és a tengerészek és akik csak a tengeren dolgoznak, *ott* álltak távol, és kiáltottak, *miközben* látták a füstjét az ő égésének, *ahogy erélyesen* mondták: »Mi hasonló a nagy városhoz?« És port hajítottak az ő fejükre, és kiáltottak sírva és gyászolva és *közben* erőteljesen mondták: »Jaj, jaj, a nagy város, amelyben meggazdagodott minden hajóval rendelkező a tengeren az ő drágaságával, merthogy egyetlen óra alatt elpusztult!«

Vigadj felette, menny, és *ti* szent kiküldöttek és *isteni* szóvivők, mert Isten a ti ítéleteketek ítélte őrá!

És egy erős angyal felemelt egy *olyan* követ, mint egy nagy malomkő, és *belehajította* a tengerbe, *s közben leszögezve* mondta: »Ilyen lendülettel lesz *lehajítva* Babilon, a nagy város, és semmiképpen sem lesz megtalálható többé. És hárfások és zenészek és fuvolások és trombitások hangja semmiképpen sem hallható benned többé; és semmiféle mesterségnek mestere semmiképpen sem található meg benned többé; és malomkőnek hangja semmiképpen sem hallható benned többé; és lámpás fénye semmiképpen sem tündökölhet benned többé; és vőlegény és menyasszony hangja semmiképpen sem hallható benned többé, merthogy a te kereskedőid voltak a főemberei a földnek, merthogy a te méregkeverésedben tévelyegtek mind a nemzetek! És *őbenne isteni* szóvivők és szentek vére találtatott, és mind a földön lemészároltaké.«

És ezek után hallottam sok tömeg nagy hangját a mennyben, *ahogy erélyesen* mondja: „Hallelúja, a megmentés és a dicsőség és a tisztelet és a *csodás* erő *kijár* az Úrnak, a mi Istenünknek, mert igaziak és igazságosak az ő ítéletei, mert megítélte a nagy parázna nőt, aki megrontotta a földet az ő paráznaságával, és *igazságot téve* számonkérte az ő rabszolgáinak vérét az ő kezéből.” És másodszor *is* mondták: „Hallelúja!” És az ő füstje felszáll örökkön örökké. És földre esett a huszonnégy vén és a négy élőlény, és hódoltak a trónon ülő Istennek, *ahogy erélyesen* mondták: „Ámen! Hallelúja!”

És kijött egy hang a trónból, *ahogy erélyesen* mondta: „Dicsérjétek a mi Istenünket, mind az ő rabszolgái és őt félők, a kicsik is, a nagyok is!” És hallottam mint sok tömeg hangját és mint sok vizek hangját és mint erős mennydörgések hangját, *ahogy leszögezve ezt* mondták: „Hallelúja, mert megkezdte királyi uralkodását az Úr Isten, a Mindenható! Örülhetünk és ujjonghatunk és dicsőséget adhatunk neki, mert eljött a Báránka menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát!”

És megadatott neki, hogy felöltözhetett tiszta és fényes lenvászonba, mert a lenvászon a szentek igazzá nyilvánítottságai. És *leszögezve mondja* nekem: „Bolgok a Báránka menyegzőjének vacsorájára meghívtak!”

És *leszögezve mondja* nekem: „Ezek az Istennek igazi Kinyilatkoztatásai!”

És földre estem az ő lábai előtt, *hogy* hódoljak neki. És *leszögezve ezt mondja* nekem: „Meglásd, ne *tedd!* Rabszolgatársad vagyok neked és a te Jézus tanúságtételével rendelkező testvéreidnek. Az Istennek hódolj!” Mert a Jézus tanúságtétele az *isteni* szövivői közlés szelleme.

És láttam a megnyílt mennyet, és – figyelj! – egy fehér ló, és a rajta ülő, *akit* Hűségnek és Igazinak hívnak, és igazságosságban ítél és harcol. És az ő szemei mint tűznek lángja, és az ő fején sok *uralkodói* díszkorona, és *közben* egy felírt névvel rendelkezik, amit senki *sem* ismer, hanem csak ő. És *közben már* fel van öltöztetve vérbe mártott ruhába. És az ő nevét *így* hívják: „Az Istennek a Kinyilatkoztatása.” És a seregek a mennyben követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta lenvászonba öltözöttek. És az ő szájából kijön egy éles kard, hogy azzal csapást mérhessen a nemzetekre, és juhásként fogja legeltetni őket vasbottal. És ő tapossa a Mindenható Isten indulata és haragja borának a prését. És *ezzel* az ő ruhájára és az ő combjára írt névvel rendelkezik: „Királyoknak Királya és Uraknak Ura”.

És egyetlen, a napban álló angyalt láttam, és nagy hangon kiáltott, *ahogy erélyesen* mondta minden égen repülő madárnak: „Gyertek és gyülekezzetek össze a Nagy Isten vacsorájára, hogy ehessétek királyok húsát, és hadvezérek húsát, és erősek húsát, és lovak és a rajtuk ülők húsát, és minden szabad és rabszolga és kicsi és nagy húsát!”

És láttam a vadállatot és a föld királyait és az ő seregeiket összegyülekezve, *hogy* hadakozzanak a lovon ülővel és az ő seregével. És meg lett ragadva a vadállat és vele a hamis *isteni* szövivő, aki tette a jeleket amaz előtt, amelyekkel eltévélyítette *azokat*, akik felvették a vadállat bevésését és akik annak képmásának leborulva hódolnak. Élve lett *behajítva* e kettő a kénkövel égő tűznek a tavába. A többi pedig meg lett ölvé a lovon ülőnek kardjával, az ő szájából kijövővel. És minden madár jóllakott az ő húsukkal.

És láttam egy, a mennyből lejövvő, a *vizek alatti* feneketlen mélység kulcsával és a kezében egy nagy láncsal rendelkező angyalt. És megragadta a sárkányt, a kezdeti kígyót, aki a Szétdobáló és Sátán, és megkötözte őt ezer évre. És *behajította* őt a feneketlen mélységbe és bezárta őt, és pecsétet tett fölője, hogy ne tévelyíthesse el a nemzeteket többé, mígnem bevégeződött az ezer év, és ezek után el kell őt oldozni egy kis időre.

És láttam trónokat (és leültek azokra, és ítélet adatott nekik) és a lelkeit a Jézus tanúságtétele miatt és az Isten Kinyilatkoztatása miatt lefejezetteknek, és akik nem hódoltak leborulva a vadállatnak, sem az ő képmásának, és nem vették fel a bevésést az ő homlokukra és a kezükre, és éltek és királyként uralkodtak a Messiással ezer évig.

A többiek pedig a halottak *közül* nem éledtek fel, mígnem bevégeződhetett az ezer év. Ez az első feltámadás. Boldog és szent az első feltámadásban résztvevő! Ezeken a második halálnak nincs *szuverén* hatalma, hanem lesznek papjai az Istennek és a Messiásnak, és királyként fognak uralkodni vele együtt ezer évig.

És mikor bevégeződhetett az ezer év, el lesz oldozva a Sátán az ő börtönéből, és ki fog menni, hogy eltévelyítse a föld négy sarkán *levő* nemzeteket, Gógot és Magógot, *hogy* összegyűjtse őket harcra, akiknek a száma, mint a tenger homokja. És feljöttek a föld szélességére, és körülvették a szentek táborát és az *önzetlenül* szeretett várost. És tűz jött le az Istentől a mennyből és felfalta őket.

És az őket eltévelyítő Szétdobáló *bele* lett hajítva a tűz és kénkő tavába, ahol *van* a vadállat és a hamis *isten* szövívő, és kínlódni fognak nappal és éjjel, örökön örökké.

És láttam egy nagy fehér trónt és a rajta ülőt, akinek arcától *futva* menekült a föld és a menny, és hely nem találtatott számukra. És láttam a halottakat, nagyokat és kicsiket, *ahogy már* ott álltak az Isten előtt, és kis könyvtekercsek¹⁸ lettek felnyitva, és egy másik kis könyvtekercs *is* fel lett nyitva, amely a *magasabbrendű értelmes* életé¹⁹. És meg lettek ítéelve a halottak a kis könyvtekercsekben megírottakból az ő cselekedeteik szerint. És *kiadta* a tenger a benne *levő* halottakat és a halál és az alvilág *is kiadta* a bennük *levő* halottakat, és meg lettek ítéelve egyenként az ő cselekedeteik szerint. És a halál és az alvilág *bele* lettek hajítva a tűz tavába. Ez a második halál. És ha valaki nem találtatott a *magasabbrendű értelmes* élet könyvébe beírva, *bele* lett hajítva a tűz tavába.

18 *Kis könyvtekercsek*: a görögben itt szó szerinti a βιβλία (e. „biblia”) szó szerepel itt, mely a βιβλίον (e. „biblion”) többes száma. A magyar Biblia szavunk jelentése ‘kis könyvtekercsek’.

19 *Magasabbrendű értelmes élet*: az itt szereplő ζωή (e. „zóké”) az, amit Jézus hozott el a követői számára, szemben a ψυχή (e.: „pszükhé”) érzéki, lelki, pszichológiai élettel illetve a βίος (e. „biosz”) fizikai létezéssel. E két utóbbi testies „földhözragadságot”, alacsonyrendű életet jelent, magunk körüli forgolódást és aggodást, mely a fizikai körülményektől függ. Ebbe a fizikai létbe, a „biosz” dolgaiba nem elegyedik bele a harcossal Pál szerint a Timótheushoz írt második levelében. Mindezekkel szemben a „zóké” az az értelmes és magasabbrendű mennyei élet, amire Isten hív minket. A „zóké” könyve ez, és nem a fizikai „biosz”-é vagy a lelki „pszükhé”-é.

És láttam egy *addig ismeretlen* újfajta mennyet és egy *addig ismeretlen* újfajta földet, mert az első menny és az első föld elmúlt, és a tenger nincs többé.

És én, János, láttam a szent várost, az Istentől a mennyből lejövő *ismeretlenül* újfajta Jeruzsálemet felkészítve, mint egy, az ő férje számára felékesített menyasszonyt. És hallottam egy nagy hangot a mennyből, *ahogy leszögezve ezt* mondja: „Figyeljete! Az Isten sátora az emberekkel *van*, és sátorozni fog velük, és ők az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük: *az ő* Istenük. És le fog törölni az Isten minden könnyet az ő szemükről, és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmentek.”

És *így* szólt a trónon ülő: „Figyelj! Mindent újjá teszek.” És *leszögezve* mondja nekem: „Írj, mert ezek a Kinyilatkoztatások igaziak és hitelesek!” És *így* szólt nekem: „Megtörtént! Én vagyok az A és a Zs, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adni fogok a *magasabbrendű értelmes* élet forrásának vizéből ingyen.”

A győzedelmeskedő örökölni fog mindent, és leszek számára Isten, és ő lesz számomra a fiú. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak és paráznáknak, és méregkeverőknek, és bálványszolgálóknak, és minden hazugoknak: az ő részük a tűzzel és kénkövel égő tóban *van*, ami a második halál.

És *odajött* hozzám a hét utolsó csapással teli hét áldozati csészével rendelkező hét angyal egyike, és beszélt velem, *ahogy* leszögezve mondta: „Gyere, meg fogom mutatni neked a Bárányka Menyasszonyát, a feleségét!”

És elvitt engem szellemben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a nagy várost: a mennyből az Istentől lejövő, az Isten dicsőségével rendelkező szent Jeruzsálemet (és az ő világossága hasonló a legdrágább kőhöz, mintegy kristályosan áttetsző jáspis kőhöz), nagy és magas fallal is rendelkezőt, tizenkét kapuval rendelkezőt, és a kapukban tizenkét angyallal és felírt nevekkal, melyek az Izrael fiainak a tizenkét törzséi. Kelet felől három kapu, észak felől három kapu, dél felől három kapu, nyugat felől három kapu. *Mindeközben* a városnak a fala tizenkét alappal rendelkezik, és azokban a Bárányka tizenkét kiküldöttjének neveivel.

És a velem beszélő *közben* rendelkezett egy aranynáddal, hogy megmérhesse a várost és az ő kapuit, és az ő falait. És a város négyzetesen fekszik, és az ő hossza annyi, mint a szélessége is. És a várost a náddal tizenkétezer stadionnyira²⁰ mérte. Az ő hossza és a szélessége és a magassága egyenlők. És az ő falát száz-negyvennégy könyöknyire²¹ mérte, ember mértékével, ami angyalé.

És az ő falának építőanyaga jáspis, és a város tiszta arany, hasonló a tiszta üveghez. És a város falának alapjai mindenféle drágakövekkel ékesítettek: az első alap jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedón, a negyedik smaragd, az ötödik

20 Tizenkétezer stadionnyi: kb. 2300 km (kb. 192 m szorozva 12000-rel).

21 Száznegyvennégy könyöknyire: kb. 72 m (egy könyök kb. fél méter).

szárdónix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt.²² És a tizenkét kapu tizenkét gyöngy, egyenként minden egyes kapu egyetlen *egy* gyöngyből volt, és a város utcája tiszta arany, mint *az* átlátszó üveg. És templomot nem láttam benne, mert az Úr Isten, a Mindenható az ő temploma és a Bárányka. És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy tündököljenek benne, mert az Isten dicsősége világította meg őt, és az ő lámpása a Bárányka.

És a megmentettek nemzetei az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai viszik az ő dicsőségüket és tiszteletüket őbelé. És az ő kapui semmiképpen sem lehetnek bezárva nappal, éjszaka ugyanis nem lesz ott. És viszik majd a népek dicsőségét és tiszteletét őbelé. És semmiképpen sem mehet be őbelé semmilyen közönségessé tevő és utálatosságot és hazugságot tevő, hanem csak a Bárányka *magasabbrendű értelmes* életének kis könyvtekercsébe beírottak.

És megmutatta nekem *a magasabbrendű értelmes* élet vizének tiszta folyóját, mely ragyogó, mint a kristály, *ahogy* kijön az Isten és a Bárányka trónjából. Az ő széles utcája és a folyó között innen és onnan a *magasabbrendű értelmes* életnek fája, mely tizenkét gyümölcsöt terem: minden egyes hónapban megadja az ő gyümölcsét; és a fának a levelei a nemzetek gyógykezelésére *valók*.

És semmilyen átok nem lesz többé, és az Isten és a Bárányka trónja benne lesz, és az ő rabszolgái szolgálni fognak neki. És meg fogják látni az ő arcát, és az ő neve az ő homlokukon lesz. És éjszaka nem lesz ott, és nincs szükségük lámpásra és *a* nap világosságára, mert az Úr Isten világítja őket. És királyként fognak uralkodni örökkön örökké.

És *így* szólt nekem: „Ezek a Kinyilatkoztatások hitelesek és igaziak, és az Úr, a szent *isten*i szóvivők Istene küldte el az ő angyalát, *hogy* megmutassa az ő rabszolgáinak azokat, *amiknek* szükséges megtörténniük gyorsan. Figyelj, eljövök gyorsan! Boldog, aki megtartja az *isten*i szóvivői Kinyilatkoztatásait ennek a kis könyvtekercsnek.”

És én, János *vagyok a* látója és hallója ezeknek. És amikor hallottam és láttam, földre estem, *hogy* hódoljak a nekem ezeket megmutató angyal lábai előtt. És *leszögezve* mondja nekem: „Meglásd, ne *tedd!* Mert *a* te rabszolgatársad va-

22 *Mindenféle drágakövekkel ékesítettek*: bár a drágakövek színeivel kapcsolatban különféle állásfoglalások vannak, egy ábra valamelyest segíthet képet alkotnunk. Ezen drágakövek különlegessége, hogy egyirányú tiszta fényben még inkább ragyogóbbak és többféle színt adnak, míg sok földi drágakő a tiszta fényben elfeketedik. A mennyei város egy számunkra most még ismeretlenül újfata szépséggel fog bírni, amivel kapcsolatban találgatni nem érdemes, viszont vágyat ébreszt bennünk a felkészülésre és arra, hogy az Úrnak szépek és kedvesek legyünk.
 Ábra: https://www.jesusfrelser.dk/wp-content/uploads/2019/02/img_2195.jpg
 Ábra tiszta fényben: <https://leesbirdblog.files.wordpress.com/2019/02/12stonesrev21gems.jpg>

gyok, és a te testvéreidé, az *isteni* szóvivőké, és az ennek a kis könyvtekercsnek a Kinyilatkoztatásait megtartóké. Az Istennek hódolj!”

És *leszögezve* mondja nekem:

„Ne pecsételd be ennek a kis könyvtekercsnek az *isteni* szóvivői Kinyilatkoztatásait, mert az idő közel van! Az igazágtalankodó igazágtalankodjon ezután *is*, és a bemocskoló mocskoljon be ezután *is*, és az igazságos legyen igazzá téve ezután *is*, és az *elkülönített* szent legyen megszentelve ezután *is*! És – figyelj! – gyorsan eljövök és az én jutalmam velem, hogy megadjam egyenként *mindenkinek*, amint az ő cselekedete lesz. Én vagyok az A és a Zs, kezdet és vég, az első és az utolsó.

Boldogok az ő parancsolatait megtevők, hogy szabadságuk legyen a *magasabbrendű* élet fájához, és *hogy* a kapukon bemehessenek a városba. De kinn *maradnak* a kutyák, és a méregkeverők, és a paráznák, és a gyilkosok, és a bálvány-szolgálók, és mindenki, aki *érdekből* szereti és teszi a hazugságot.

Én, Jézus küldtem az én angyalomat, *hogy* tanúskodjon nektek ezekről a kihívottak *közösségeiben*. Én vagyok Dávidnak a gyökere és az ága, a fényes és hajnali csillag.

És a Szellem és a Menyasszony *leszögezve* mondják: »Jöjj!« És aki hallja, szólja: »Jöjj!» És aki szomjazik, jöjjön! És aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!

Tanúskodom ugyanis minden, az ennek a kis könyvtekercsnek az *isteni* szóvivői Kinyilatkoztatásait halló számára: aki esetleg hozzátenne ezekhez, rá fogja tenni az Isten arra az ebben a kis könyvtekercsben megírt csapásokat; és aki csak elvenne ennek az *isteni* szóvivői kis könyvtekercsnek a Kinyilatkoztatásaiból, el fogja venni az Isten az ő részét a *magasabbrendű* élet könyvéből és a szent városból és az ebben a kis könyvtekercsben megírtakból.

Ezt mondja *leszögezve* az ezekről tanúskodó: »Igen, gyorsan eljövök!«

Ámen, igen, jöjj, Uram Jézus!

A mi Urunk, a Messiás Jézus kegyelme mindnyájatokkal! Ámen!